

Att be i Jesu namn

Och vad ni än ber om i mitt namn ska jag göra, för att Fadern ska bli förbärligad i Sonen (Job. 14:13).

Lägg märke till vad det innebär att be i Jesu namn! Då grundar man sin bön på Jesus som medlaren och vädjar i tron till honom. Vi vet hur det går till i det dagliga livet att be i någon annans namn. En förmögen och uppsatt man kan gå i borgen för någon med sitt namn och sin rekommendation. Med det namnet kan sedan låntagaren få låna det han behöver. Detta namn ger personen ifråga mod att tryggt gå till långgivaren. Denne är så nöjd med namnet, att han genast betalar ut den begärda summan. Långgivaren frågar inte ens efter låntagarens kreditvärdighet. Han förklarar, att han inte behöver mer än detta namn. Den behövande får komma i den förmögnes namn. På samma sätt får vi komma i Jesu namn och begära vad vi behöver. Detta uttrycks i vår kyrkas böner med orden: Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre.

Några tolkar texten som att be i Jesu namn skulle betyda att be i överensstämmelse med Jesu sinne. Men för att kunna be på Jesu förtjänst eller i Jesu sinne krävs ett Andens verk i människan, så att man blir en Jesu lärjunge och ett Guds barn. Vi är så bakvända, att vi tror att Gud ska ta intryck av oss och vår värdighet. Han ska vara nådig mot oss, bara när vi varit tillräckligt fromma och lydiga. Denna egenrättfärdighet sitter djupt i vår natur. Vi menar att Gud inte bryr sig om oss och

våra böner, när vårt samvete anklagar oss för synd och ovärdighet. Nej, vi tror att Gud är nådig och hör våra böner, bara när vi varit lydiga och fromma, men att han är arg på oss och inte vill höra våra böner, när vi syndat och känner oss ovärdiga.

Många sanna Guds barn har här blivit vilseleda. De har i den första stora omvändelsen blivit så helt krossade av lagen, att de med knapp nöd lyckats ta sig in genom den port som heter tro utan egen förtjänst. De har blivit frälsta av bara nåd utan någon egen värdighet och fått sin frälsning endast i Kristus och är nu saliga i tron på honom. Trots denna starka upplevelse lever de i den felaktiga uppfattningen att de tror att Gud är vred på dem, när synden blivit övermäktig, men är nådig, när de varit lydiga och fromma. Att be i eget namn och tro att Gud hör bön på grund av vår egen förtjänst och värdighet, det är raka motsatsen till att be i Jesu namn, det vill säga i full tillit till hans ställföreträdande gärning.

Vilka förödmjukande upplevelser krävs inte för att uppriktigt och utan inblandning av felaktiga föreställningar kunna säga: Bara på grund av Jesu värdighet, bara i Jesu namn, bara för Jesu skull var mig nådig och ge mig det goda jag inte förtjänat! Om detta är en svår konst för pånyttfödda Guds barn, hur omöjligt är det inte då för

oomvända. De kan inte be en enda bön grundad på Jesu förtjänst. Lika omöjligt är det för dem att be i Jesu sinne. För detta krävs ju att i hjärtat ha samma böner och önskemål som Herren Jesus själv. Endast i det sinnet kan någon be i hans namn. Bönen ska vara ett uttryck för hjärtats begär.

Men tänk vilket nådens under, om jag genom tron fått ett sådant hjärta, att jag har samma bekymmer, önskningsar, omsorg och suckar som finns i Herrens bön och andra uttryck för Jesu sinne! Mitt i mitt dagliga arbete kan jag upptäcka detta hos mig själv. Utan att tänka på Herrens bön eller Jesu exempel går jag där och suckar och önskar, att Guds rike måtte växa till i mitt och andras hjärtan. Det är min största glädje, när jag får veta att Guds namn blir känt och ärat genom Guds verk i en människas själ och att Guds rike går framåt på någon plats. Här finner jag hos mig själv samma inställning som tar sig uttryck i de två första bönerna i Vår Fader: Låt ditt namn bli helgat! Låt ditt rike komma! Jesus kämpade för att utbreda detta

salighetens rike på jorden. Han använde alla sina krafter och gick till och med i döden för att frälsa människor. Du som ängsligt suckar och tänker mycket på människors frälsning och salighet, gläds och häpna över att samma sinne finns i dig som i Jesus! Även om världen verkar mörk och trång, är ändå detta ett tecken på nådens verk i din själ, och det uppväger allt vad jorden kan erbjuda.

Förutom att tänka på bönerna i Vår Fader eller på Jesu undervisning suckar du kanske både dag och natt i ditt hjärta: Tänk, om Gud ville driva igenom sin vilja med mig, även om detta skulle hindra och döda min egen vilja! Tänk, om jag kunde få göra hans vilja! Då har ditt hjärta samma sinne som uttrycks i tredje bönen: Låt din vilja ske! Stanna upp med glädje och förvåning över detta under i ditt hjärta! Samma sinne bor i dig som i Jesus. Vilken nåd, vilken härlighet, att samme Ande bor i oss som i Gud! Är inte detta bevis nog för att vi blivit delaktiga av gudomlig natur (2 Petr. 1:4)!

*Jesus, Jesus han allena,
Jesus, som mig återlöst,
Jesus, han, Guds Lamm det rena,
han är nu min enda tröst.*

*Har jag syndat, han förlåter,
ej med mig till rätta går,
är jag fridlös, han mig låter
finna ro i sina sår.*

*Är jag trög till bönen, ropar
han med stark och väldig tröst
och sin Fader överhopar
med sin bön, allt mig till tröst.*

*Så i Jesus trygg jag vilar,
jag ej heller mer begär,
tills jag salig bemåt ilar
för att bliva där han är.*

Ur *Husandakt* av C. O. Rosenius.

Betraktelser för varje dag ett helt år, 17 september, BV-Förlag 2016

Begrunda är en bilaga till
*Till Liv – evangelisk-luthersk
Missionstidning* – organ för
Evangelisk Luthersk Mission –
Bibeltrogna Vänner (ELM-BV).

Äldre artiklar i urval samt arkiv
återfinns på www.tillliv.se

Redaktionsråd
Anders Månsson
Daniel Ringdahl
Peter Henrysson (redaktör)
Tel. 046-211 84 61
begrunda.red@tillliv.se

Prenumeration
Helår 80 kr/år för *Till Liv*-prenumerant
Helår 100 kr/år för övriga (två nummer/år)
Kontakta:
Rebecka Carlsson
Hanaskogsvägen 590
291 95 Färlöv
prenumeration@tillliv.se

Kan rekvireras
som småskrift på BV-Förlag,
0435-521 77 för 50 kr/ex.

Grafisk form
Isak Engström
Design för Livet HB
design@tillliv.se